แท้จริง อัลลอฮ์ผู้ทรงอำนาจได้ประทานลงมาว่า {และผู้ใดที่ไม่ตัดสินด้วยสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ประทานลงมา ชนเหล่านั้นแหละคือผู้ปฏิเสธศรัทธา}

จากท่านอิบนุอับบาส เราะฎิยัลลอฮุอันฮุมา ได้กล่าวว่า : แท้จริง อัลลอฮ์ผู้ทรง
อำนาจได้ประทานลงมาว่า {และผู้ใดที่ไม่ตัดสินด้วยสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ประทานลงมาชนเหล่านั้นแหละคือผู้ปฏิเสธศรัทธา} [อัลมาอิดะฮ์: 44] โองการว่า {ดังนั้น ชนเหล่านั้นแหละคือผู้อธรรม} [อัลมาอิดะฮ์: 45] และโองการว่า {ดังนั้น ชนเหล่านั้นแหละคือผู้ฝ่าฝืนอย่างดื้อดึง} [อัลมาอิดะฮ์: 47] เขากล่าวว่า : อิบนุ อับบาสกล่าวว่า: อัลลอฮ์ได้ประทานโองการเหล่านี้ลงมาเกี่ยวกับ สองเผ่าของชาวยิว ซึ่งใน
สมัยญาฮิลียะฮ์ เผ่าหนึ่งมีอำนาจเหนือกว่าอีกเผ่าหนึ่ง พวกเขาทั้งสองได้
ทำข้อตกลงกันว่า ถ้าเผ่าที่มีอำนาจฆ่าสมาชิกของเผ่าที่อ่อนแอกว่า ค่าชดใช้ (ดียะฮ์) จะอยู่ที่ ห้าสิบวัสก์ (หน่วยชั่งข้าวประมาณ 60 กิโลต่อวัสก์) แต่ถ้า
เผ่าที่อ่อนแอกว่าฆ่าสมาชิกของเผ่าที่มีอำนาจ ค่าชดใช้จะเป็น หนึ่งร้อยวัสก์พวกเขาอยู่ในสภาพนั้นเรื่อยมา จนกระทั่งท่านนบีมุฮัมมัด ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะซัลลัม อพยพมาถึงเมืองมะดีนะฮ์ ทั้งสองเผ่าต่างยอมจำนนต่อเกียรติและอำนาจของท่านนบีศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะซัลลัม ขณะนั้นท่านนบียังไม่ได้ทำสงครามกับพวกเขาและยังอยู่ในภาวะสันติภาพ วันหนึ่ง เผ่าที่อ่อนแอกว่าได้ฆ่าคนหนึ่งจากเผ่าที่มีอำนาจ เผ่าที่มีอำนาจจึงส่งคนไปบอกว่า “พวกเจ้าจงส่งค่าชดใช้ให้เรามาหนึ่งร้อยวัสก์” เผ่าที่อ่อนแอกว่าตอบว่า:“ตั้งแต่เมื่อไหร่กันที่คนสองเผ่า
ซึ่งมีศาสนาเดียวกัน วงศ์ตระกูลเดียวกัน และอยู่ในเมืองเดียวกัน ต้องมีค่าชดใช้ชีวิตไม่เท่ากัน? พวกเรายอมให้พวกเจ้ามาก่อนหน้านี้เพราะเราเกรงพวกเจ้า แต่ตอนนี้เมื่อมุฮัมมัดมาแล้ว เราจะไม่ยอมอีกต่อไป!”เรื่องราวเกือบจะกลายเป็นสงครามระหว่างสองเผ่า แต่สุดท้ายพวกเขาตกลงกันว่าจะให้ ท่านรอซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิ วะซัลลัม เป็นผู้ตัดสินระหว่างพวกเขา ฝ่ายเผ่าที่มีอำนาจพูดกันว่า: “ขอสาบานต่ออัลลอฮ์ มุฮัมมัดจะไม่มีวันตัดสินให้พวกเจ้าได้รับค่าชดใช้เป็นสองเท่าของที่เราได้รับแน่ ๆ เพราะเรารู้ดีว่า ก่อนหน้านี้พวกเราให้พวกเจ้ามากกว่าก็เพราะเรามีอำนาจเหนือพวกเจ้าเท่านั้น”ดังนั้นพวกเขาจึงวางแผนกันว่าจงส่งคนไปหามุฮัมมัดเพื่อสืบดูว่าท่านจะตัดสินอย่างไร ถ้าท่านตัดสินให้เราได้ตามที่ต้องการ เราก็จะยอมให้ท่านเป็นผู้ชี้ขาด แต่ถ้าไม่ เราจะไม่ยอมให้ท่านตัดสิน”พวกเขาจึงส่งคนบางกลุ่มที่เป็น มุนาฟิก (คนกลับกลอก) ไปดูท่าทีของท่านรอซูลุลลอฮ์
ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะซัลลัม แต่ก่อนที่พวกเขาจะมาถึง ท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮุ
อะลัยฮิ วะซัลลัม ก็ได้รับ การเปิดเผยจากอัลลอฮ์ แจ้งให้ทราบถึงแผนการและความตั้งใจทั้งหมดของพวกเขา อัลลอฮ์จึงประทานโองการว่า “โอ้ร่อซูลเอ๋ย! อย่าให้ผู้ที่รีบเร่งในการปฏิเสธศรัทธาทำให้ท่านเสียใจเลย…” (อัลมาอิดะฮ์ 5:41) จนถึง
คำตรัสของพระองค์ว่า “และผู้ใดไม่ตัดสินตามสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงประทานลงมา ชนเหล่านั้นแหละคือผู้ฝ่าฝืน” (อัลมาอิดะฮ์ 5:47) จากนั้นท่านอิบนุอับบาสกล่าวว่า: “ขอสาบานต่ออัลลอฮ์ โองการเหล่านี้ถูกประทานลงมาเกี่ยวกับพวกเขาทั้งสองเผ่านั้นโดยเฉพาะ และอัลลอฮ์ทรงหมายถึงพวกเขาโดยตรง” [หะซัน] [บันทึกโดย อะห์มัด]

http://sunnah.global/hadeeth/th/show/65300